

ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΕΤΡΕΜΗΝΟΥ Β

- ΑΝΔΡΕΑΤΟΥ ΒΙΡΓΙΝΙΑ
- ΚΑΣΚΟΥΡΑ ΜΑΡΙΑ

Γ1

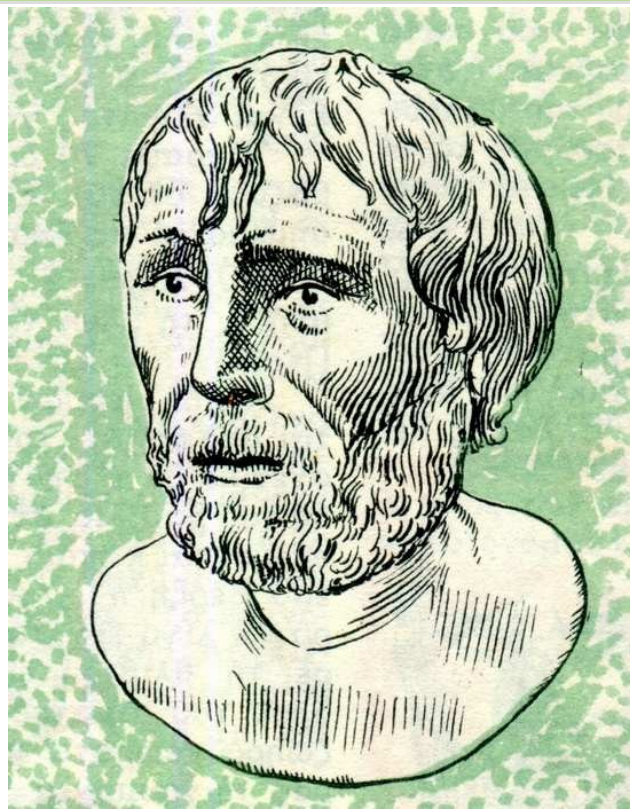
- Το ξέρω ότι στην αρχή μπορεί να κουραστείτε , να πείτε γιατί χρειάζεται να ακούμε μια εργασία η οποία είναι για δύο ανθρώπους που είναι παλιάς εποχής ΜΥΘΟΠΟΙΟΙ , που θα τους χρειαστούμε ? **ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΒΑΡΕΤΟ ?**
- Η απάντηση είναι πως πολλά μικρά αλλά και μεγάλα παιδιά ακούγοντας τους μύθους τους ή διαβάζοντας τους έχουν μάθει τα παθήματα των ηρώων και έχουν καταλάβει πολύ σημαντικά πράγματα από το νόημα των μύθων . Όπως το να μην είναι αχάριστοι , υπερόπτες , γεμάτοι ανασφάλεια και χωρίς φιλοδοξίες . Να νοιάζονται για τον συνάνθρωπο τους....
- Και θα μου πείτε (όλα αυτά από έναν μύθο ?)
- Και όμως οι μύθοι κρύβουν πολλούς θυμαυρούς μέσα τους !!)

ΑΙΣΩΠΟΣ

Αίσωπος (625-560 π.Χ). Γεννήθηκε στο Αμόριο της Φρυγίας, και πέθανε στους Δελφούς, όπου είχε σταλεί από το Βασιλιά Κροίσο, για να λάβει χρησμό του Δελφικού μαντείου, αλλά κατηγορήθηκε εκεί για ιεροσυλία και καταδικάσθηκε σε θάνατο από ιεροδικαστές. Γκρεμίσθηκε δε από την κορυφή του Παρνασσού.

Ο Αίσωπος είναι ο διασημότερος από τους αρχαίους μυθοποιούς, αναμφισβήτητος πατέρας του αρχαίου μύθου. Τη βιογραφία του τη συνέγραψε τον 14ο μ.Χ. αιώνα ο μοναχός Μάξιμος Πλανούδης και περιέχονται σε αυτή ένα σωρό ανέκδοτα για τη ζωή και την εν γένει δράση του. Θεωρείται επίσης σαν ο κορυφαίος της λεγόμενης "διδασκτικής μυθολογίας". Οι μύθοι του έχουν συγκεντρωθεί σε "Συλλογή Αισώπειων μύθων" και πρωταγωνιστές σε αυτούς είναι, κατά το πλείστον, ορισμένα ζώα, όπως η αλεπού, το λιοντάρι, το ελάφι κ.ά. Είναι δε αυτοί μικρά οικιακά αφηγήματα, διατυπωμένα με μεγάλη συντομία. Ο χαρακτήρας τους είναι ηθικοδιδασκτικός, συμβολικός και αλληγορικός. Ο Αίσωπος ήταν ταπεινής καταγωγής και τέρας ασχήμιας αλλά, παράλληλα ήταν ευφυέστατος. Παρά το ότι, όσο ζούσε, ήταν δούλος, οι Αθηναίοι του έστησαν αργότερα ανδριάντα, για να δείξουν έτσι ότι κάθε άνθρωπος αξίας, πρέπει, ανεξάρτητα από την καταγωγή του να τιμάται.

Ο ΑΙΣΩΠΟΣ



ΜΥΘΟΙ ΤΟΥ ΑΙΣΩΠΟΥ

- ΤΟ ΠΑΘΗΜΑ ΤΟΥ ΛΥΚΟΥ
- Η ΧΕΛΩΝΑ ΠΟΥ ΗΘΕΛΕ ΝΑ ΠΕΤΑΞΕΙ
- ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑ
- Ο ΣΚΥΛΟΣ ΚΑΙ Ο ΛΥΚΟΣ
- ΤΟ ΛΑΙΜΑΡΓΟ ΠΟΝΤΙΚΙ
- Ο ΦΑΝΤΑΣΜΕΝΟΣ ΚΟΚΟΡΑΣ
- Ο ΠΙΘΗΚΟΣ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΒΑΣΙΛΙΑΣ
- Η ΚΟΛΟΒΗ ΑΛΕΠΟΥ
- Ο ΓΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΝΥΧΤΕΡΙΔΑ

FABLE D'ESOPE

- LE PROBLÈME DU LOUP
- LA TORTUE QUI VOULAIT VOLER
- LA GRANDE RÉALISATION
- LE CHIEN ET LE LOUP
- LA SOURIS GLUTTY
- LE COQ IMAGINAIRE
- LE SINGE QUI EST DEVENU ROI
- LE TIMBRE RENARD
- LE CHAT ET LE NIGHTINGALE

Η ΑΛΕΠΟΥ ΚΑΙ Ο ΚΑΡΥΔΑΛΛΟΣ

Μια φορά κι έναν καιρό μια αλεπού, που πεινούσε και δεν είχε τι να βάλει στο στόμα της, είδε από μακριά έναν κορυδαλλό να κρύβεται ανάμεσα σε μερικούς θάμνους.

«Σίγουρα εκεί έχει φτιάξει τη φωλιά του, σκέφτηκε η πεινασμένη αλεπού. Θα πλησιάσω σιγά - σιγά, χωρίς να με δει και θα τον αρπάξω στα νύχια μου. Βέβαια, θα τον κάνω όλο κι όλο μια μπουκιά αλλά, τι να γίνει; Με την πείνα που έχω, καλός είναι και ο κορυδαλλός».

Με παρεξήγησες γείτονα μου. Σκόνταψα σ' ένα κλαδί
κι έπεσα πάνω στη φωλιά σου. Έλα, μη φοβάσαι.
Κατέβα να τα πούμε. Έχω μεγάλη όρεξη για
κουβέντα. Έχω να σου πω αρκετά νέα.

-Ποια είναι τα νέα σου;

-Τα 'μαθες; του είπε η αλεπού για να τον καταφέρει
να κατεβεί. Άκουσα τον σπουργίτη να λέει ότι
τραγουδάει καλύτερα από σένα...



-Ο σπουργίτης; Αν μου έλεγες κανένα άλλο πουλί θα σε πίστευα, μα ο σπουργίτης δεν τραγουδάει καθόλου. Μου λες ψέματα.

Σε ακούω...

-Όχι, όχι, δε σου λέω ψέματα. Έχω και κάτι άλλο να σου πω...

-Καημένε μου, κατέβα κάτω να μιλήσουμε με την ησυχία μας, τι κάνεις εκεί ψηλά; Δεν μπορώ να σε κοιτάζω, με πόνεσε ο λαιμός μου!

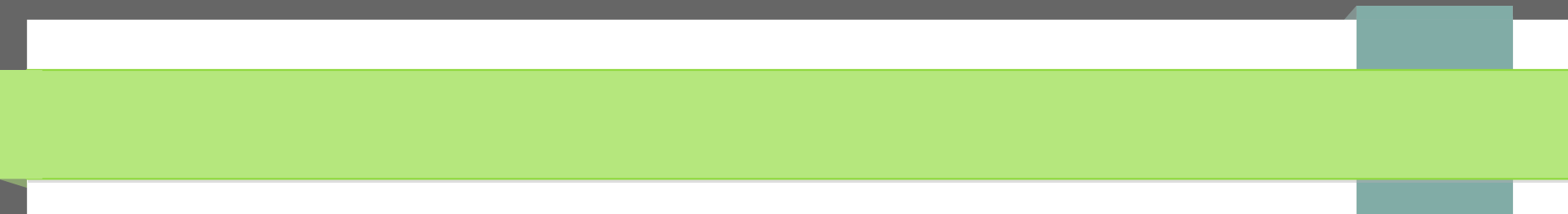
Μα ο κορυδαλλός δεν ήταν τόσο κουτός, όσο τον νόμιζε η αλεπού.

-Έλα εσύ εδώ πάνω, κυρα γειτόνισσα να μιλήσουμε, της είπε. Γιατί να κατεβώ εγώ στη γη;

LE RENARD ET L'ALOYETTE

Il était une fois un renard, qui avait faim et n'avait rien à mettre dans sa bouche, aperçut de loin une alouette cachée parmi des buissons.

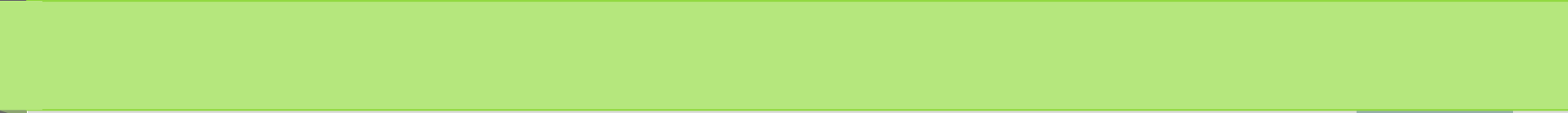
« Il a dû faire son nid là, pensa le renard affamé. Je m'approcherai lentement, sans qu'il me voie, et je l'attraperai dans mes griffes. Bien sûr, je vais lui faire croquer de plus en plus mais, et alors ? Avec ma faim, l'alouette est aussi bonne.



Vous m'avez mal compris, mon voisin. J'ai trébuché sur une branche et suis tombé dans ton nid. Allez, n'aie pas peur. Descendons et parlons. J'ai un grand appétit pour la conversation. J'ai beaucoup de nouvelles à vous annoncer.

-Quelles sont vos nouvelles ;

- L'as-tu appris ? le renard lui a dit de le faire descendre. J'ai entendu le moineau dire qu'il chante mieux que toi



Le moineau ? Si vous me parliez d'un autre oiseau, je vous croirais, mais le moineau ne chante pas du tout. Vous me mentez.

- Non, non, je ne te mens pas. J'ai autre chose à te dire...

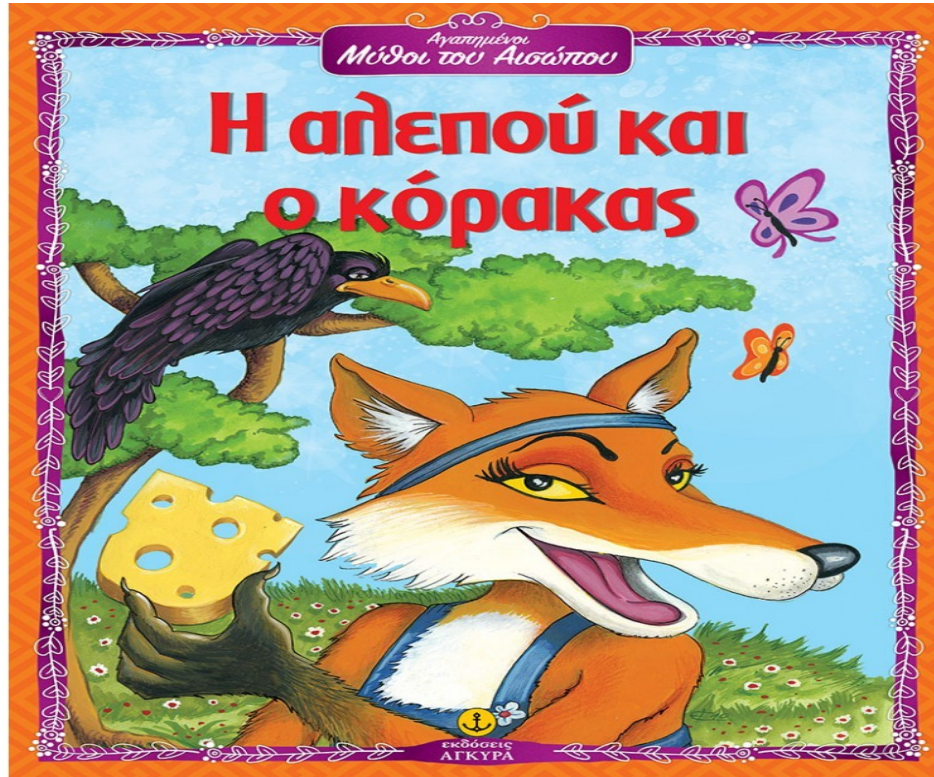
-Ma pauvre, descends qu'on puisse discuter en paix, qu'est-ce que tu fais là-haut ? Je ne peux pas te regarder, j'ai mal à la gorge !

Mais l'alouette n'était pas aussi menteuse que le pensait le renard.

-Montez ici, madame la voisine, parlons-en, lui dit-il. Pourquoi devrais-je descendre sur terre ?

Αγαπημένοι
Μύθοι του Αισώπου

Η αλεπού και ο κόρακας



εκδόσεις
ΑΓΚΥΡΑ

JEAN DE LA FONTAINE

Ο Λα Φοντέν γεννήθηκε στο Château-Thierry στη Γαλλία. Ο πατέρας του ήταν ο Charles de La Fontaine, maître des eaux et forêts – ένα είδος αναπληρωτή δασοφύλακα – του Δουκάτου του Château-Thierry . μητέρα του ήταν η Φρανσουάζ Πιντού. Και οι δύο πλευρές της οικογένειάς του ήταν της υψηλότερης επαρχιακής μεσαίας τάξης. Αν και δεν ήταν ευγενείς, ο πατέρας του ήταν αρκετά πλούσιος.

Ο Ζαν, το μεγαλύτερο παιδί, εκπαιδεύτηκε στο κολέγιο (γυμνάσιο) του Château-Thierry, και στο τέλος των σχολικών του ημερών μπήκε στο Ρητορείο τον Μάιο του 1641 και στη Σχολή του Saint-Magloire τον Οκτώβριο του ίδιου έτους. αλλά μια πολύ σύντομη παραμονή του απέδειξε ότι είχε κάνει λάθος το επάγγελμά του. Στη συνέχεια, προφανώς σπούδασε νομικά, και λέγεται ότι έγινε δεκτός ως δικηγόρος /δικηγόρος.

JEAN DE LA FONTAINE



ΜΥΘΟΙ

Χωρισμένοι σε 12 βιβλία, υπάρχουν 239 από τους Μύθους , που ποικίλλουν σε μήκος από μερικές γραμμές έως μερικές εκατοντάδες, αυτοί που γράφτηκαν αργότερα είναι κατά κανόνα μεγαλύτεροι από εκείνους που γράφτηκαν παλαιότερα.

Σχεδόν από την αρχή, οι Μύθοι εισήλθαν στη γαλλική λογοτεχνική συνείδηση σε μεγαλύτερο βαθμό από οποιοδήποτε άλλο κλασικό της λογοτεχνίας τους. Για γενιές, πολλοί από αυτούς τους μικρούς απολογητές έχουν διαβαστεί, αφοσιωθεί στη μνήμη, απαγγέλλονται, παραφράζονται από κάθε παιδί του γαλλικού σχολείου. Αμέτρητες φράσεις από αυτούς είναι επίκαιροι ιδιωματισμοί, και η εξοικείωση με αυτά θεωρείται δεδομένη.

" Οι μύθοι του La Fontaine ", έγραψε η κυρία de Sévigné , "είναι σαν ένα καλάθι με φράουλες. Ξεκινάς επιλέγοντας τη μεγαλύτερη και καλύτερη, αλλά, σιγά σιγά, τρως πρώτα ένα, μετά ένα άλλο, ώσπου επιτέλους το καλάθι είναι άδειο".

ΜΥΘΟΙ ΤΟΥ

Το βελανίδι και η κολοκύθα (Le gland et la citrouille)

The Animals Sick of the Plague (Les animaux malades de la peste)

Το μυρμήγκι και η ακρίδα (La cigale et la fourmi ,)

The Ass and his Masters (L'âne et ses maitres ,)

The Ass Carrying Relics (L'âne portant des reliques ,)

The Ass in the Lion's Skin (L'âne vêtu de la peau du lion ,)

Ο αστρολόγος που έπεσε σε ένα πηγάδι (L'astrologue qui se laisse tomber dans un puits ,)

Η Αρκούδα και ο Κηπουρός (L'ours et l'amateur des jardins)

Η Αρκούδα και οι Ταξιδιώτες (L'ours et les deux compagnons)

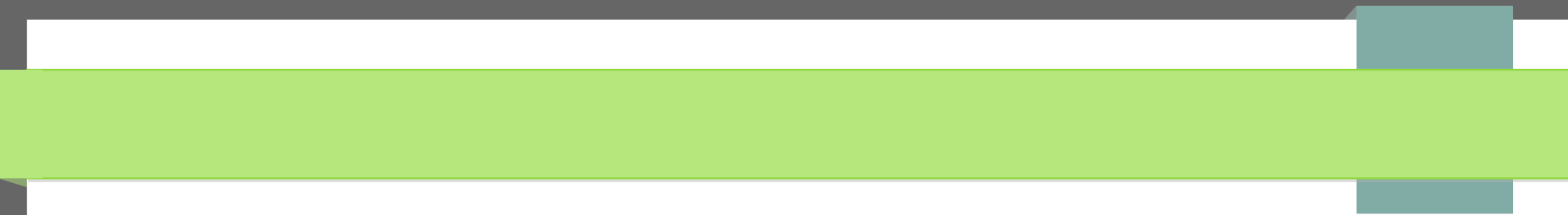
Ο ΚΟΚΟΡΑΣ ΚΑΙ Η ΑΛΕΠΟΥ

- Μιά φορά και έναν καιρό υπήρχε σε ένα χωριό ένας μυαλωμένος κόκορας. Λαλούσε νωρίς κάθε πρωί για να ξυπνήσουν οι άνθρωποι για τις καθημερινές τους ασχολίες . Μια μέρα ο κοκόρας πήρε ρεπτό και ανέβηκε στην κορυφή ενός δέντρου για να ξαποστάσει. Μια αλεπού πέρασε από εκεί. Σήκωσε το βλέμμα της και αντίκρισε τον πλουμιστό κόκορα πάνω στο δέντρο. Της γεννήθηκε η επιθυμία να τον φάει. Έτσι του είπε όσο γλυκά μπορούσε . (Γεια σου , φίλε μου . Σου φέρνω καλά νέα . Ανοίγει μια νέα εποχή. Από τώρα και στο εξής τα πουλιά και τα ζώα θα γίνουμε φίλοι και θα ζούμε όλοι μαζί με ειρήνη).
- Ο κόκορας ρώτησε έκπληκτος (Αλήθεια ?)
- Εκείνη του απάντησε (Και βέβαια . Γιατί δεν κατεβαίνεις να κάνουμε δοκιμή?)

- Ο κόκορας σκέφτηκε για λίγο και της είπε (Δεν περιμένουμε λίγο , βλέπω να έρχονται μερικοί από τους φίλους μας)
- (Φίλοι μας ? Ποιοι φίλοι μας ?)
- Ο κόκορας απάντησε (Διακρίνω μερικούς κυνηγούς που πλησιάζουν. Κάμε λίγη υπομονή , ας τους περιμένουμε για να ολοκληρωθεί η χαρά μας)
- Ακούγοντας αυτά , η αλεπού αναστατώθηκε και το εβαλε στα πόδια (Ε πού πας ? Γιατί τρέχεις ?) της φώναξε ο κόκορας (Τι έγινε με την φιλία μας ?)
- Και ο κόκορας θυμήθηκε τον Ιώβ και μονολόγησε (Ο κύριος τα σχέδια των πανούργων ματαιώνει και στην αποτυχία οδηγεί τα έργα τους)

Le coq et le renard

Il était une fois un coq sage dans un village qui chantait tôt chaque matin pour réveiller les gens pour leurs activités quotidiennes. Un jour, le coq a pris un jour de congé et a grimpé au sommet d'un arbre pour se percher. Un renard est passé par là. Elle leva les yeux et vit le coq à plumes sur l'arbre. Elle ressentit le besoin de le manger. Alors elle le lui dit aussi gentiment qu'elle le pouvait. (Bonjour mon ami. Je t'apporte une bonne nouvelle. Une nouvelle ère s'ouvre. Désormais, les oiseaux et les animaux seront amis et nous vivrons tous ensemble en paix).
Le coq a demandé avec surprise (Vraiment ?)
Elle lui répondit (Bien sûr. Pourquoi ne viens-tu pas passer un test ?)



Le coq réfléchit un moment et lui dit (On n'attendra pas longtemps, je vois arriver certains de nos amis....)

(Nos amis ? Quels amis ?)

Le coq répondit (je vois des chasseurs approcher. Soyons un peu patients, attendons qu'ils complètent notre joie)

En entendant cela, le renard s'est énervé et lui a donné un coup de pied (Où vas-tu ? Pourquoi cours-tu ?) le coq lui a crié (Qu'est-il arrivé à notre amitié ?)

Et le coq se souvint de Job et soliloqua (Le maître déjoue les plans des rusés et mène leurs projets à l'échec)



- 
- 
- 
- ***ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΑΣ***